

IN VEEL GEVALLEN IS EEN HOOG DIVIDENDRENDEMENT NIET HET GEVOLG VAN EEN VET DIVIDEND MAAR VAN EEN GEMARGINALISEERDE KOERS

voor dividendbeleggers.

Dividendbelegger Van den Bos maakt uit een eigen studie op dat dividendbeleggers in eerste instantie schrikken van een renteverhoging met een snelle koersdaling als gevolg. Maar deze underperformance wordt op langere termijn ingelopen.

Een belangrijke reden hiervoor is dat centrale banken over het algemeen alleen de rente verhogen als de economie weer aantrekt, en de inflatie toeneemt. "In dit klimaat zijn veel bedrijven met een hoge uitkering in staat om winsten te verhogen waardoor ook het dividend kan stijgen", aldus Van den Bos.

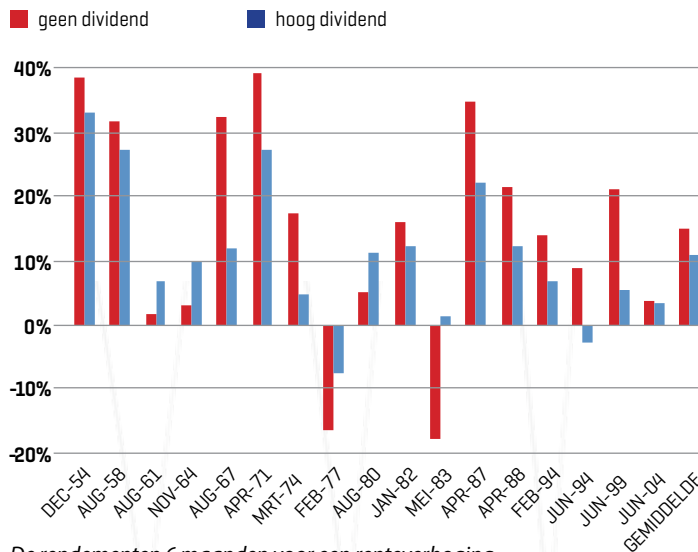
Hierbij is het een voordeel dat de huidige payout-ratio van Amerikaanse bedrijven met 38 procent aan de lage kant is, waardoor bij tegenvallende winsten het dividend toch kan groeien door de ratio op te krikken. Bij Europese bedrijven ligt het uitkeringspercentage van rond de 55 een stuk hoger en is hier minder ruimte voor (Stoxx 600).

HOE MOET EEN BELEGGER EEN DIVIDENDPORTEFEUILLE SAMENSTELLEN?

Renteverhoging doet dividendbeleggers nauwelijks pijn

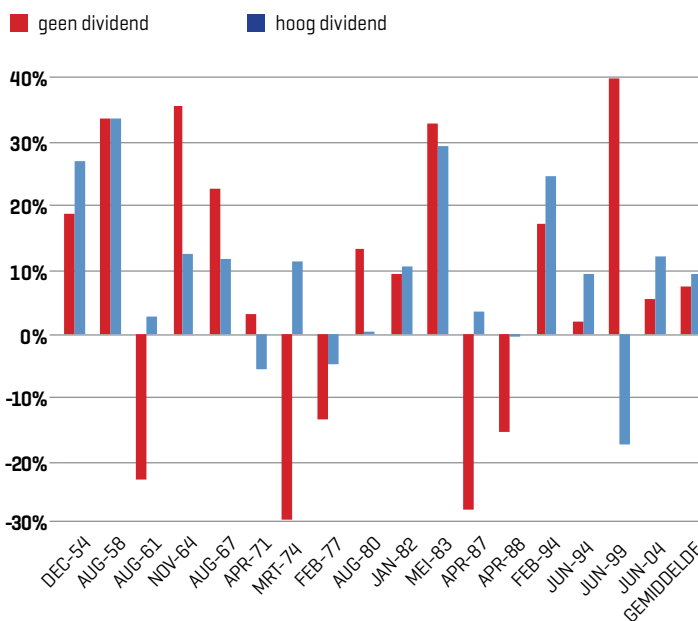
In aanloop naar een renteverhoging renderen dividendaandelen minder dan bedrijven die niets uitkeren.....

De rendementen 6 maanden voor een renteverhoging

'hoog dividend' betreft de dertig procent aandelen met het hoogste dividend binnen de gehele groep van onderzochte aandelen.

...maar na de renteverhoging wordt dit verschil voor een groot deel ingelopen

De rendementen in de 12 maanden die volgden op een renteverhoging

Dividendaandelen mogen dan op de lange termijn goed presteren, blind dividend najagen is een risicovolle bezigheid. De markt is niet gek. In veel gevallen is een hoog dividendrendement niet het gevolg van een vet dividend maar van een gemarginaliseerde koers. Beleggers zijn benauwd dat het dividend niet houdbaar is.

Op dit moment bestaat een groot deel van de hoog-dividendaandelen – aandelen met een dividendrendement van meer dan 3 procent – uit financials, oliebedrijven en telecomondernemingen.

Een belegger die blind in deze aandelen stapt, heeft een grote blootstelling aan slechts enkele sectoren. Dat is een risico. Van den Bos wijst erop dat beleggers zich kunnen beschermen door posities in dividendaandelen te spreiden over meerdere regio's, landen en sectoren.

Beleggers die in individuele aandelen willen investeren, moeten hun huiswerk doen en zich afvragen hoe stabiel en degelijk de winstgevendheid van een bedrijf is. Hierbij is de centrale vraag of een onderneming een duurzaam concurrentievoordeel heeft, waardoor het zijn positie kan beschermen als de economie gaat tegensputteren.

Ook is het belangrijk om het balansrisico te beoordelen. Van den Bos blikt terug op enkele aandelen van Britse bedrijven in zijn fonds in 2008. Deze bedrijven hadden beperkt last van de kredietcrisis omdat ze opereerden in de defensieve voedingssector, maar kwamen toch in de problemen. "De bedrijven bleven binnen de bankafspraken en er was geen sprake van een acuut herfinancieringsrisico omdat de schulden een lange looptijd hadden, maar toch besloot het management het dividend te verlagen om de balans te versterken", aldus Jorik van den Bos, die constateert dat "de aandeelhouder het in crisissituaties vaak verliest van de schulderschaffer".